

EDITORIAL

**"Uite banu',
nu e banu'..."**

Credem că intuiți deja conținutul acestor rânduri: Guvernul României și incapacitatea sa guvernamentală. După ce în urmă cu mai multe săptămâni înregistram cea mai mare creștere economică din Europa, iar economia românească ducea de bunăstare, guvernării au anuțat deja că urmează un lanț fatal de catastrofe care urmează să distrugă "țărișoara". Cauza? S-a decis creșterea salariilor pentru profesori. Visteria bugetară este însă goală. Atât de goală încât sunt bani pentru creșterea anticipată a pensiilor, sunt bani pentru creșterea indemnizației pe durata concediului de creștere a copilului, sunt bani pentru dotarea Poliției Române cu mașini de zeci de mii de euro, sunt bani pentru salarii de mii și chiar zeci de mii de euro în sistemul bugetar, sunt bani - iar aceasta este ultima "supriză" guvernamentală - pentru a fi oferiți administrațiilor politice locale în funcție de culoarea lor politică (zeci de miliarde de lei direcționați doar acolo unde trebuie prin prisma campaniei electorale care se apropie) etc. În această avalanșă monetară, neinflaționistă și independentă de criza financiară mondială, a apărut și o problemă fundamentală, vitală: salariile profesorilor vor provoca inflație, criză economică, iar bunăstarea românilor se va duce pe apa sâmbetei. Aberant? Așa zicem și noi. Cu alte cuvinte, ar trebui să se imbarce și să se tot ducă pe apasâmbetei...

Ultima oră!

**Precedentele a promulgat
legea de creștere a salariilor
personalului didactic.**

Creșteri salariale?

Cunoscându-se situația salarizării în învățământ și faptul că acest domeniu este din ce în ce mai puțin atractiv pentru absolvenții de studii superioare, în toamna anului 2007 deputatul Ecaterina Andronescu, fost ministru al educației, a depus o inițiativă parlamentară de creștere a salariilor personalului didactic cu 54 %. În primăvara anului 2008 Senatul României a luat în discuție această inițiativă, astfel încât a aprobat și modificat O.G. 15/2008 în sensul menționat anterior.

În pofida așteptărilor salariaților din învățământ, în cadrul ultimei ședințe (înainte de vacanța parlamentară) a plenului Camerei Deputaților Legea pentru modificarea Legii nr. 220/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului didactic din învățământ, salarizat potrivit Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic nu a fost luată în discuție. Se părea că legea va fi uitată precum multe alte proiecte legislative.

Totuși, în toamna anului 2008, Federația Sindicatelor din Învățământ „Spiru Haret” a reluat demersurile pe lângă conducerea Camerei Deputaților pentru urgentarea procedurii parlamentare de adoptare a proiectului de lege prin care se majorează salariile cadrelor didactice. În

• **continuarea în pag. 2**

15 octombrie 2008 - Miting de protest al fedațiilor din educație

Cunoașteți de acum, cu siguranță, epopeea demersurilor menite să aducă în educație creșteri salariale care să permită un trai decent. După ce se părea că în sfârșit lucrurile au intrat pe un făgaș aproape normal, premierul Călin Popescu Tăriceanu și cei alături de care mimează guvernarea s-au gândit că pot contribui și ei cu ceva la această așezare a lucrurilor. Astfel, nemulțumiți că banii ar putea ajunge în buzunarele cadrelor didactice, iar nu în sacul fără fund al "investițiilor", au respins această idee deosebit de vehement. În această ordine de idei s-a depus la Curtea Constituțională o sesizare de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ (creșterea salarială realizându-se, potrivit cu votul Camerei Deputaților, prin modificarea acestei ordonanțe).

• **continuarea în pag. 4**

NOUȚĂȚI

**Finalizarea primelor
procese cu privire la
plata institutorilor și
învățătorilor care
susțin orele de
educație fizică**

După cum se cunoaște, deși prevederile legale sunt clare, în mod netemeinic și nelegal învățătorii/institutorii care predau orele de Educație fizică în învățământul preuniversitar, datorită lipsei profesorilor cu studii de specialitate, nu au beneficiat și nu beneficiază de plata drepturilor salariale aferente activității suplimentare prestate. Se încălca astfel principiul potrivit căruia tuturor salariaților le este recunoscut dreptul la plată egală pentru muncă egală, consacrat de art. 6 alin. (3) din *Codul muncii*.

Cu alte cuvinte, practica existentă în multe dintre școlile hunedorene creea o situație de discriminare, cu atât mai mult cu cât la nivelul țării există învățători/institutori care beneficiază de aplicarea corectă a dispozițiilor Legii nr. 149/2007 și ale O.M.E.C.T. nr. 1350/2007.

Ținând cont de argumentația sindicatului și de situația existentă în școli, Tribunalul Hunedoara - Secția litigii de muncă și asigurări sociale a admis acțiunile înaintate de S.I.P. Județul Hunedoara, prevăzând: 1) plata drepturilor salariale neacordate - reprezentând contravaloarea muncii prestate în plus, respectiv orele de Educație fizică, începând cu data de 11 iunie 2007 și până la rămânerea irevocabilă a hotărârii, sume ce urmează a fi actualizate în funcție de rata inflației la data plății efective; 2) remunerarea în sistem de plată cu ora a orelor de Educație fizică predate de învățători și institutori în învățământul primar. În perioada următoare aceste sentințe vor sosi în școli, urmând punerea lor în aplicare.

Paralizia educației - tratată cu aspirină

„Președintele Băsescu a trântit peste națiune un document șoc prin care obsesiile Cotroceniului cu privire la cum ar trebui să arate școala românească sunt băgate pe gât Guvernului care nu a reușit până acum nici măcar să treacă prin Parlament mult-trâmbișatul pachet de legi reformiste. Șeful statului a dat sarcină ca, până în anul 2015, elevii români, în prezent codașii Europei în materie de citit și lectură, să devină elita mondială a inteligenței școlare, învățământul superior să fie reprezentat de trei universități în topul primelor 500 din lume, iar rata de părăsire prematură a sistemului preuniversitar să scadă de la 23% la mai puțin de 5%. În documentul desprins parcă din planurile cincinale ale epocii apuse, Administrația Prezidențială vorbește despre triplarea indicelui global de inovare, creșterea de cinci ori a producției științifice și de transformarea corpului didactic într-o elită profesională. (...)

Președintele vrea „să umble” și la curricula, ce-i drept, prea încărcată, imaginându-și un sistem de 13 clase gratuite, cu trei ani de liceu și portofoliu educațional pentru fiecare elev, în care examenele să fie desființate iar diplomele diferențiate. S-a gândit oare vreun moment domnul Băsescu, atunci când și-a asumat strategia gândită de Mircea Miclea, că tocmai intervențiile cu forcepsul în sistem ale diverșilor vizionari care s-au perindat în ultimii ani pe la cârma Educației sunt factorul principal în debusolarea ce a cuprins atât dascălii cât și școlarii? Că profesorii strigă de ani buni în gura mare că sunt sătui de schimbările mult prea dese? Că elevii nu se prea omoară cu învățatul nu din pricina examenelor pe care trebuie să le treacă, ci din cauză că nimic nu îi mai motivează să-și dea silința la ore?” (cotidianul „Gândul”, miercuri 22 noiembrie 2008)

Creșteri salariale?

urma discuțiilor purtate, proiectul de lege a fost promovată de pe poziția 56 pe poziția 22 pe ordinea de zi a Camerei.

În cele din urmă, luni, 29 septembrie, și marți, 30 septembrie, Camera Deputaților a luat în discuție proiectul de lege. Cele mai multe poziții exprimate de deputați au fost în favoarea creșterii salariale, excepție făcând doar ministrul educației, Cristian Adomniței. Având în vedere acordul aproape unanim cu privire la necesitatea creșterii salariilor în învățământ și pentru a nu exista surprize, s-a decis ca exprimarea votului să se facă în mod deschis. Legea a trecut cu unanimitate de voturi, potrivit textului acestei legi valoarea coeficientului de ierarhizare ajungând la o valoare de 400 lei.

Se părea că lucrurile iau în cele din urmă o turnură favorabilă educatorilor. Din păcate, imediat premierul Tăriceanu (precum și alți membri ai Guvernului României) și-a exprimat dezacordul în raport cu această lege, considerând că resursele bugetare nu permit acordarea acestor creșteri salariale. Mai mult, ministrul Economiei și Finanțelor, Varujan Vosganian, a anunțat că Guvernul ia în calcul sesizarea Curții Constituționale în legătură cu un posibil conflict între Executiv și Legislativ provocat de adoptarea legii de majorare a salariilor cadrelor didactice cu 50%. Potrivit calculului ministrului Economiei și Finanțelor, o creștere generalizată a salariilor bugetare cu 50 de procente ar echivala cu un deficit consolidat de 7% din PIB anul viitor sau cu anularea tuturor investițiilor din aceste sectoare.

Consecvenți, guvernării au depus la Curtea Constituțională o sesizare cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, considerând că aceasta creează privilegii și discriminări față de restul personalului bugetar.

În urma deliberărilor și luând act de argumentația Guvernului, Curtea Constituțională a

• continuare din pag. 1

respins sesizarea, apreciindu-se că:

1. Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ este constituțională;

2. Neindicarea surselor de acoperire a cheltuielilor bugetare stabilite printr-o lege, în chiar textele acelei legi, nu reprezintă nemijlocit un motiv de neconstituționalitate;

3. Actul normativ criticat nu contravine nici prevederilor Constituției - art.16 alin.(1), deoarece personalul didactic se află într-o situație fundamental diferită de alte categorii de personal, astfel încât diferența de tratament juridic se justifică, și nici celor ale 61 alin.(2), întrucât acesta a fost supus spre dezbateră și adoptare în Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională;

4. Faptul că Guvernul nu a susținut adoptarea amendamentelor la proiectul de lege criticat nu este un motiv de neconstituționalitate, deoarece legea a fost adoptată de Parlament pentru aprobarea unei ordonanțe a Guvernului, ordonanță adoptată în baza unei legi de abilitare;

5. Finanțarea cheltuielilor bugetare se face din surse financiare alocate în buget, iar majorarea unor cheltuieli se finanțează fie prin suplimentarea alocațiilor bugetare din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, fie prin rectificarea bugetară, pentru anul bugetar în curs, iar pentru anul următor, se înscriu în bugetul anual;

6. Reglementarea criticată nu instituie nici discriminări sau privilegii, ci se justifică în mod obiectiv și rezonabil.

Având în vedere toate acestea nu ne mai rămâne decât să așteptăm promulgarea legii de către Președintele României și punerea sa în aplicare. În caz contrar, în fața unui astfel de dispreț față de educație, nu ne mai rămâne decât să continuăm seria protestelor până în momentul în care vom putea beneficia de acest pas spre normalizarea salarizării în învățământ.

Guvernul Tăriceanu - Dispreț față de educație și față de lege

• continuare din pag. 4

Din fericire, sesizând caracterul nefondat al acestei sesizări, Curtea Constituțională a apreciat că „Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ este constituțională”. Cu alte cuvinte, faptul că Guvernul nu a susținut adoptarea amendamentelor la proiectul de lege criticat nu este un motiv de neconstituționalitate, deoarece legea a fost adoptată de Parlament pentru aprobarea unei ordonanțe a Guvernului, ordonanță adoptată în baza unei legi de abilitare. Mai mult, având în vedere acuza aberantă de discriminare care ar conduce la o privilegiere a personalului din învățământ în raport cu celelalte categorii de

bugetari, Curtea Constituțională a răspuns, la obiect, că „reglementarea criticată nu instituie nici discriminări sau privilegii, ci se justifică în mod obiectiv și rezonabil, pentru motive de protecție socială”.

Acesta este însă doar disprețul Guvernului față de educație, atât anterior cât și ulterior respingerii acestei sesizări, manifestându-se dispreț și față de lege. Cum am putea să interpretăm altfel afirmația că „salariile profesorilor nu vor fi majorate cu 50% indiferent de decizia Curții Constituționale”? Un dispreț destul de interesat de altfel. De ce? Argumente sunt multe, dar am aminti doar decizia Guvernului din luna august de a elimina limita maximă a salariilor directorilor din companiile de

• continuarea în pag. 3

stat, aceștia ajungând la salarii de zeci de mii de euro pe lună (recenta plafonare nu îi afectează și pe aceștia). Vorba domnului Tăriceanu: bani sunt, dar nu pentru salarii... Nu pentru salariile profesorilor am spune noi, ci doar pentru salariile clientelei de partid, a diferitelor firme care realizează investițiile finanțate cu bani publici etc.

O concluzie? Pe domnul Tăriceanu îl încurcă educația. Nu poate uita trauma studenției sale și faptul că a reușit să ajungă pe culmi de progres (în urmă cu câteva săptămâni, în declarațiile

aceluiași domn, economia României duduia, amenințând să transfere întreaga creștere economică mondială pe meleagurile noastre) fără un contact prea profund cu educația. În aceeași logică, să ne întrebăm atunci dacă nu cumva îl încurcă și ...? Completați dumneavoastră întrebarea și schițați un răspuns. În ceea ce ne privește nu vom mai spune decât că domnul Tăriceanu și ceilalți guvernanți într-adevăr ne încurcă, așa încât ar fi bine să lase cât mai curând guvernarea acestei țări unora care pricep ceva mai multe din ceea ce se întâmplă în jurul lor.

Învățământul românesc... încotr-o?

Potrivit datelor centralizate de Ministerul Educației până în prezent, un număr de 40.106 de elevi au rămas repetenți în anul școlar 2007-2008. Totodată, 119.785 elevi au avut corigențe. Cei mai mulți repetenți au fost în învățământul gimnazial – 18.214, dintre care 11.106 în mediul rural și 7.108 în cel urban. Urmează învățământul primar cu 11.907 repetenți și cel profesional cu 5.995 repetenți. Și la corigenți, cei mai mulți au fost în învățământul gimnazial – 60.859 corigenți dintre care 32.736 în mediul rural și 28.123 în mediul urban. Procentual, cea mai mare rată a repetenției este în învățământul profesional – 3,88%, iar la corigenți rata cea mai mare este în învățământul gimnazial – 7,28%. Cei mai mulți elevi au rămas corigenți doar la o materie – 72.570. Un număr de 29.426 elevi au avut două corigențe, 7.071 trei corigențe, 5.422 elevi patru corigențe și 5.296 elevi mai mult de patru corigențe. Pe județe, cel mai mare număr de repetenți este în București – 2.916 elevi. Pe poziția următoare se situează județul Iași – 2.460 repetenți, urmat de județul Galați – 2.075 repetenți.

Pornind de la aceste date statistice, la o primă vedere, educația românească, cel puțin la nivel de masă, nu reușește să-și atingă obiectivele. Ne putem întreba asupra cauzelor, acestea fiind destul de evidente. La un nivel general, este vorba de atitudinea societății românești față de educație, respectiv una care o apreciază drept ceva dispensabil. Din păcate, această atitudine a fost și este susținută și de diferite personalități publice, prin exemplele personale de împingere în derizoriu a sa sau de mass-media.

În particular, problemele ar trebui căutate în interiorul sistemului de învățământ. Multe dintre cauze sunt evidente: reforma fără sfârșit a sistemului educațional, subfinanțarea permanentă a acestuia, imixtiunea factorului politic în educație, incapacitatea managerială a ministerului, neatractivitatea acestui domeniu de activitate pentru absolvenții de studii superioare

bine și foarte bine pregătiți etc.

Acest inventar al problemelor care afectează sistemul educativ poate fi împins însă și mai departe. Ne gândim la recentul *Raport asupra stării sistemului național de învățământ*, făcut public de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului. Am citit acest raport și ne-au atras atenția alte date statistice, prin prisma cărora ne putem explica, de altfel, o parte din problemele cu care ne confruntăm. Astfel, potrivit acestor date statistice, în intervalul 2000-2008, numărul cadrelor didactice din învățământul preuniversitar s-a redus constant, cele mai mari reduceri fiind în învățământul gimnazial (aprox. 18 000 persoane), cel primar (aprox. 5000 persoane) și liceal (aprox. 3000 persoane). Aceste reduceri au condus la situația în care România ocupă locuri fruntașe în clasamentul numărului de elevi per cadru didactic (15, în medie, unde media europeană este de aproximativ 10-12 elevi). Paradoxal, în același interval costurile medii per elev au crescut cu 100%, în condițiile în care ponderea cheltuielilor salariale s-a redus de la aproximativ 83% în 2001 la sub 70% în 2007 și, după unele cifre vehiculate în mass-media, puțin peste 50% în 2008.

Ce ar fi de spus în fața unor astfel de cifre? Destul de multe, dar în general că situația educației românești nu este datorată sistemului educativ în sine, ci mai ales proastei sale gestionări, lipsei de viziune a factorilor de decizie și, de ce nu am spune-o tranșant, scurgerii banilor destinați educației prin multitudinea de programe și proiecte de finanțare a infrastructurii, a dotărilor cu material didactic etc. Ce a fost neglijat? Ne-am grăbi să spunem că totul, dar cu certitudine putem afirma că ignorarea cadrelor didactice a fost absolută. Nu ne rămâne atunci decât să vă lăsăm pe dumneavoastră să răspundeți la întrebarea din titlu, iar noi să anticipăm momentul în care în România va fi devenit realitate, în premieră mondială, învățământul fără cadre didactice. Spor la treabă!

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de director și director adjunct

Potrivt anunțului realizat de I.Ș.J. Hunedoara, în perioada 3-15 noiembrie se va desfășura concursul pentru ocuparea posturilor vacante de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar din județul nostru.

Astfel, sunt scoase la concurs 100 de posturi de director și 30 de posturi de director adjunct. Perioada de înscriere pentru cei care doresc să intre în această competiție este 13-23 octombrie 2008, înscrierile realizându-se la sediul Inspectoratului Școlar al Județului Hunedoara, Deva, Str. G. Barițiu nr. 2, la biroul "Managementul Resurselor Umane", luni - joi între orele 9-12 și 14-16 și vineri între orele 9-14.

Concurs pentru ocuparea posturilor vacante de inspector școlar

Inspectoratul Școlar Județean Hunedoara a anunțat organizarea, în perioada 3-23 noiembrie, a concursului pentru ocuparea posturilor vacante de inspector școlar. Astfel, sunt scoase la concurs 16 posturi de inspector școlar, dintre care amintim: 2 posturi de inspector școlar de specialitate pentru management educațional și evaluare, 1,5 posturi de inspector școlar pentru resurse umane, 0,5 posturi de inspector de specialitate pentru alternative educaționale și învățământ particular, 1 post de inspector școlar de specialitate pentru activitate educativă formală și non-formală și alte 11 posturi de inspector de specialitate pentru diferite discipline de învățământ.

Tuturor candidaților, atât pentru posturile de inspector, cât și pentru cele de director sau director adjunct le urăm succes în competiția care îi așteaptă.

15 octombrie 2008 - Miting de protest al federațiilor din educație

continuare din pag. 1

Puși în fața unui act care desconsideră total educația și pe slujitorii acesteia ("cadoul" Guvernului cu ocazia Zilei Mondiale a Educației), salariații din învățământ au decis că nu pot rămâne nepăsători. Astfel, Federația Sindicatelor din Învățământ "Spiru Haret", Federația Sindicatelor Libere din Învățământ și Federația Națională Sindicală "Alma Mater" au organizat în data de 15 octombrie, în Piața Constituției, un miting de protest, urmat de un marș pe traseul Piața Constituției – B-dul. Unirii – Piața Unirii – B-dul. I.C. Brătianu – B-dul. N. Bălcescu – B-dul. Gh. Magheru – B-dul. Lascăr Catargiu – Piața Victoriei. Bucurându-se de o largă participare a membrilor de sindicat din întreaga țară (aproximativ 15 000 de salariați în învățământ, din rândurile cărora au lipsit reprezentanții Federației Educației Naționale, foarte grijulii, se pare, cu banii Guvernului), protestul a vizat atitudinea paradoxală a Guvernului, care nu acuză lipsa banilor, ci faptul că ei ar fi dați sub formă de salarii.

Pe fondul manifestărilor din timpul mitingului și marșului de protest, de altfel deosebit de intense, a fost identificat "inamicul nr. 1 al educației", repetentul premier Călin Popescu Tăriceanu, căruia i s-a cerut demisia, alături de cea a întregului Guvern. Convingerea că apără o cauză dreaptă le-a fost confirmată participanților la miting și de decizia Curții Constituționale de a respinge sesizarea de neconstituționalitate ridicată de Guvern.

Mitingul și marșul de protest nu au reprezentat însă, se pare, decât un pas în apărarea drepturilor noastre, premierul Tăriceanu declarând că salariile profesorilor nu vor fi majorate cu 50% indiferent de decizia Curții Constituționale, adăugând disprețului față de educație și pe cel față de lege. Așteptăm în aceste momente decizia Președinției cu privire la această lege, urmând ca în zilele următoare să se treacă la noi forme de protest în măsura în care legea nu va fi promulgată sau nu va fi pusă în aplicare, forme de protest care pot ajunge până la greva generală și "campanii de popularizare" a celor vinovați de această situație.

Guvernul Tăriceanu - Dispreț față de educație și față de lege

Considerați că titlul acestor rânduri este prea dur? Dintr-un anumit punct de vedere, nerelevant de altfel, am putea fi de acord cu o astfel de apreciere. Având însă în vedere faptele, credem că reprezintă prea puțin.

Care sunt atunci faptele? Cunoașteți faptul că la începutul lunii octombrie Camera Deputaților a adoptat în unanimitate Legea de modificare a Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, prin această modificare valoarea coeficientului de multiplicare fiind ridicată începând cu 1 octombrie 2008 la 400 de lei. Cunoașteți, de asemenea reacția imediată a premierului Călin Popescu Tăriceanu și a altor membri ai Guvernului relativ la aceste creșteri salariale acordate salariaților din învățământ.

Arătând doar dispreț față de educație, pionierul, studentul cu repetiție și manechinul (luând în considerare întreaga sa carieră) Tăriceanu a afirmat foarte tranșant că aceste creșteri salariale nu vor fi acordate, chiar dacă există bani. Pentru a da o greutate și mai mare acestui refuz, Guvernul României a sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ. Considerând că acest act prezintă "grave vicii constituționale", având darul de a determina „consecințe financiare deosebit de periculoase”, Guvernul României aprecia că o astfel de lege „crează privilegii și discriminări față de restul personalului bugetar”.

• continuarea în pag. 2